

10 F.

KUIFJE

SPECIAAL NUMMER

Nr 51

VROLIJK KERSTFEEST

Kerstleis

Het is gebeurd op een winterdag
Des nachts om twalef uren.
De kleine kudde met herders lag
Te sluimeren bij de vuren.
Toen klonk uit den hemel een heldere wijs :
Kyrie Eleys.

Maar ik en gij waren niet daarbij,
Ons trokken te vele zaken
Naar aardsche gewichtigdoenerij,
Naar wereldsche vermaken
Of naar onze zorgen voor drank en spijs.
Kyrie Eleys.

De herders hadden hun handen vol
Eenvoudige geschenken.
Zij gaven het Kerstkindje schapenwol
En baden het : wil aan ons denken,
Wanneer Gij zult zijn in Uw paradijs.
Kyrie Eleys.

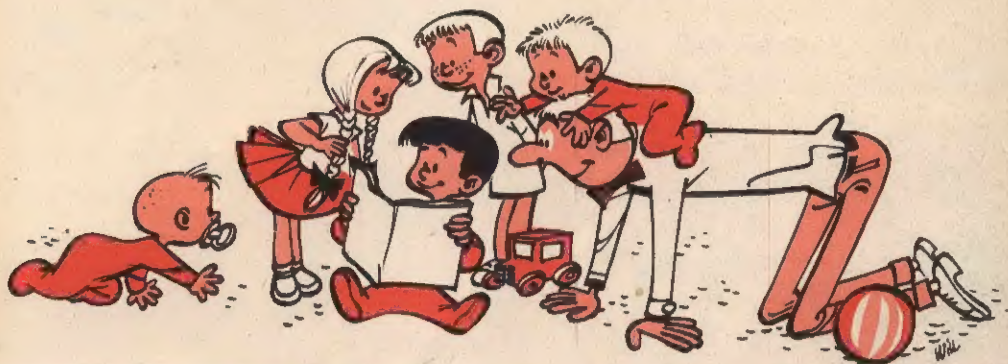
Doch ik en gij komen achteraan
Met duizenden meegeloopen.
Wij zullen wel lang in de rij moeten staan,
Maar de staldeur is nog open.
Wij worden misschien nog wel eenmaal wijs.
Kyrie Eleys.

ANTON VAN DUINKERKEN

JE LEEST IN DIT NUMMER

Daarbij komen natuurlijk al de tekenverhalen en gewone rubrieken waarvan je houdt !

ZALIG KERSTFEEST

IK wens je vandaag reeds een zalig kerstfeest, en zal dus wel de eerste zijn.

Traditie getrouw heeft « Kuifje » je met een speciaal kerstnummer bedacht. Hergé tekende een mooie voorpagina. Je treft in dit nummer een kerstgedicht, een kerstverhaal en kerstreportages aan, evenals een plan voor een kerstkribbe, die je zelf kunt bouwen.

De examens liggen weer eens achter de rug. Ik hoop dat je je best hebt gedaan en een goed resultaat hebt behaald. De vakantie staat voor de deur, en je zult weer gedurende een paar weken kunnen leven zo vrij als een vogel in de lucht !

Wat al heerlijke wandelingen, fietstochtjes staan je niet te wachten ! En de boeken die je sinds weken links hebt laten liggen omdat je de tijd niet meer vond ze te lezen, zal je nu één trek kunnen uitlezen ! Wie van knutselen houdt, zal ook de gelegenheid krijgen zijn hartje op te halen.

Ik wens je een heerlijke vakantie, en een zalig kerstfeest !

Kuifje

Twee weken later bevonden de rijke reder O'Hara en zijn dochter Lucy zich in het konsultatiekabinet van dokter Laënnec, die zo pas werd benoemd tot hoogleraar in de geneeskunde aan het Collège de France.

Enkele kilometers verder...

Het is niet erg, ik ben alleen maar wat verdoofd. Ik stijg wel weer te paard !

Had ze niet gezegd dat hij zich moest hoeden voor het paardrijden ?...

De volgende maand...
Vader, mag ik je mejuffrouw Renée Molitor van Bordeaux voorstellen, met wie ik kennis heb gemaakt op het jongste bal...

Enkele dagen later...
...De vader van Renée is een groot reder zoals jij. Ik hoop dat je geen bezwaar zult hebben tegen ons huwelijk. Wij zullen onze huwelijksreis maken met een van de schepen van mijnheer Molitor...
Ik dacht er juist aan een bijhuis te openen in Frankrijk. Nu kunnen we misschien een overeenkomst met mijnheer Molitor sluiten... Ik vergezel je naar Bordeaux om de zaak te bespreken...

Had zij niet gezegd dat hij weldra een blond en rijk meisje zou trouwen en met haar per schip vertrekken ?...

Verzorg je maar goed, Lucy lief !

William is in de hoogste hemel, en mijnheer O'Hara wijdt zich weer aan zijn zaken. Geen van beiden merkte dat het meisje ongewoon deed...

Lieve hemel ! Juffrouw Lucy begint weer te hoesten !

Wanneer mijnheer O'Hara van zijn reis terug keert, is Lucy veel vermagerd.
!

Ze doet me denken aan haar moeder in de laatste maanden van haar leven. Wij moeten terugkeren naar Parijs en dokter Laënnec opnieuw raadplegen...

Te Parijs gaat het zó slecht met Lucy, dat de dokter haar aan haar ziekbed moet komen opzoeken.
Dat is vreemd. Ik was er nochtans van overtuigd dat ze genezen zouden terugkeren...

November..., December... De eerste sneeuw valt. Dokter Laënnec bezoekt dagelijks de jonge zieke...
Hoe druk ik het ook mag hebben, dit geval wil ik van dichtbij volgen, want het doet me twijfelen aan mijn diagnostiek !
3

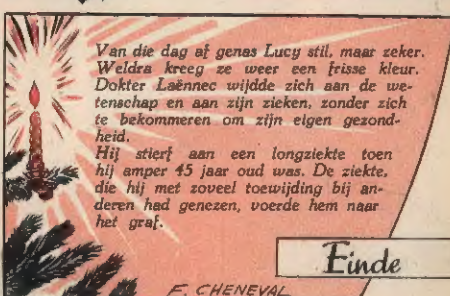

Volgende week : ANDRE LE NOTRE

DE drie mannen wachtten roerloos en stil. Een van hen naderde een stap en zei :

— Gegroet, Idrir. Wij zijn op tijd voor het rendez-vous met de sjeik.

Idrir herkende die stem en beefde. Het was de stem van Djelloel Ben Djelloel, een edele krijger. Indien de sjeik zijn dappere krijgers in het geheim had uitgenodigd, betekende dit dat hij een belangrijke expeditie op touw wilde zetten, en dat in een zó duistere nacht... Het was een dwaasheid ! Maar Idrir zei niets. Hij verplaatste de drie witte stenen, die op symbolische wijze de ingang van het verboden grondgebied merkten, om de beurt. Zijn gebaren waren plechtig, waardig. Toen hij zich weer oprichtte, groetten de drie krijgers diep, wachtten een ogenblik en stapten dan eerbiedig over de onzichtbare grens. Gehurkt en roerloos voor het uitstervend vuur, wachtte sjeik Ben Darar op hen. Met een breed armgebaar nodigde hij hen uit bij hem te gaan zitten.

— Ik heb mijn dapperste krijgers uitgenodigd, zei hij met doffe stem, want ik heb hen een belangrijke opdracht toe te vertrouwen.

Hij hulde zich vaster in de plooien van zijn gandoerah en vervolgde :

— Idrir, pook het vuur op ! De nacht is ijskoud.

DE STER VAN DE WOESTIJN

EEN VERHAAL VAN JEAN PEYRAT NAAR EEN LEGENDE UIT DE SAHARA GEILLUSTREERD DOOR L. EN F. FUNCKEN

GEEN enkel gerucht verstoorde de stilte van de woestijn, maar Idrir, lijfwacht en vertrouweling van de sjeik, raadde dat er iemand naderde. Hij sloot de ogen, hield de adem in en wachtte. Toen de drie gestalten op tien stappen van hem opdoken, fronste hij misnoegd de wenkbrauwen. Hij had hen niet zien en ook niet horen aankomen. Hij stond op het punt zijn ogen en oren te verwensen, maar hij deed het niet want hij wist dat alleen de duisternis verantwoordelijk was voor z'n verrassing en dat was ernstiger.

Hij richtte even verbaasd het hoofd op, want Idrir, die over het vuur gebogen stond, bewoog niet.

— Wel, waarop wacht je ?

— De Wijze heeft gezegd : « Neem geen ernstige beslissing wanneer de nacht zwart is en de gloeiende asse de kleur van bloed heeft. Maak dan geen plannen voor een belangrijke expeditie, want ze is tot mislukking gedoemd. De maan zal oprijzen om de dood van je dapperen bij te wonen ». Stuur je krijgers terug, o sjeik Ben Darar, en zeg hen weer te komen bij dageraad.

— Idrir, ik vroeg je warmte, niet je raad !

De lijfwacht boog en verzorgde het vuur.

— Wees niet bang, zei Ben Darar tot de drie krijgers. Idrir raaskalt soms. De opdracht die ik jullie zal geven is zonder gevaar.

Hij stak de handen uit naar het vuur dat nu weer oplaaide en de vlammen weerspiegelden zich in zijn klare ogen.

— Wij zijn tot op een dagmars van Touggourt gekomen, daar heerst sultan Ben Djellab, een van de rijkste mannen van de woestijn. Hij haalt al de rijkdommen van het Oosten naar zich toe. Ik zou de stad willen innemen ondanks de sombere waarschuwing van mijn lijfwacht, en het is met dit doel dat ik jullie, mijn dapperste krijgers, heb geroepen.

Djelloel stond op en zei met vaste stem :

— Het zal gebeuren zoals jij wenst. Jij bent het die onze armen beveelt !

— Wat Ben Darar beveelt is juist per definitie, vulde Zafrat aan.

Daoed, de derde krijger, lei de hand op zijn dolk en sprak :

— Wij vertrekken ter stond ! De opdracht is makkelijk. De mensen van Touggourt zijn kooplui !

Hij spuwde daarbij in het vuur. De sjeik knikte, spuwde eveneens in het vuur, maar diskreter en antwoordde :

— Daoed bevalt me wanneer hij zich opwindt ! Heel zeker, het zijn kooplui, maar zoals alle kooplui zijn ze wantrouwig. Ik kan slechts een expeditie organiseren wanneer ik er zeker van ben te slagen. Wij moeten sluw te werk gaan. Jullie gaan naar Touggourt om de sultan de eerbiedige groet te brengen van Ben Darar. Ben Djellab behandelt alle krijgers als zijn gelijken alhoewel hij slechts een koopman is (hij spuwde in het vuur en zijn drie krijgers volgden zijn voorbeeld), zal hij jullie gastvrijheid verlenen. Ik ondervroeg vele reizigers en ze waren eensgezind om te verklaren dat Ben Djellab iedereen hartelijk onthaalt. Laat jullie echter niet van de wijs brengen, hij is gastvrij door hoogmoed. Ik moet weten hoeveel soldaten hij heeft en wanneer zij hun ronde maken. Zoek de zwakke plekken in de verdediging, de poort die het makkelijkst doorgang biedt en het uur waarop een aanval met sukses kan uitgevoerd worden. Tracht deze inlichtingen te bemachtigen door vleierij, door nieuwsgierigheid en sluwheid, maar laat jullie nooit verrassen ! De sultan mag de ware reden van jullie bezoek niet vermoeden. Het gaat om jullie leven.

*

Toen de krijgers in het gezicht van Touggourt kwamen, rees de zon op. Ze maakten een korte pauze om zich wat op te knappen en vertrokken dan opnieuw. Nauwelijks zagen zij de omtrek van de vesting of ze merkten aan de horizon ook zwarte stippen die snel groter werden. Ruiters kwamen hen tegemoet.

— Het wantrouwen van de kooplui gelijkt op de waakzaamheid van de krijgers, zei Djelloel.

— Ze zullen moeten afrekenen met onze dolken, antwoordde Zafrat.

(KOM MEE NAAR BLZ 22)

SPEEL JE MET ONS MEE?

1

BIJ DEZE TWAALF SNEEUWKRISTALLEN ZIJN ER TWEE HELEMAAL DEZELFDE. **WELKE?**

4

5

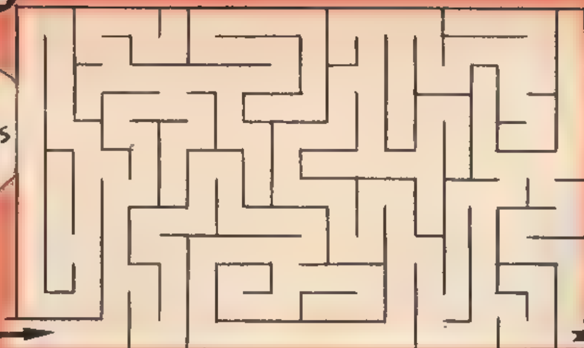

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE SCHADUW VAN

Broeder Serafijn is Philip komen opzoeken

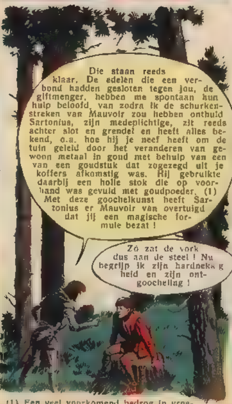

(1) Een veel voorkomend bedrog in vroeger tijden

HET ZWAARD

DOOR
L. & F. FUNCKEN

...zijn cel met het doel hem te helpen...

 De avonturen van Harald zal je met spanning volgen in het album « DE WITTE RUITER » (Wordt vo...

LUXEMBURG WIJST DE WEG

DE EERSTE EUROPESE

De eerste Europese School verrijst te Luxemburg in een van de buitenwijken van de stad

WANNEER men het buiten ziet, is het een modern schoolgebouw zoals men er veel aantreft in de grote Europese steden. Maar het fronton boven de hoofdingang waarin als hoofdmotief de letter « E » gebeiteld staat, en de wapperende vlaggen van de zes landen van het kleine Europa uitmaken, wijzen er op dat dit geen school is zoals de andere.

HOORT men de kinderen onder elkaar praten, wordt deze indruk nog verstevigd, want de jongens en meisjes spreken Nederlands, Italiaans, Frans, Duits en Engels. De leerlingen van deze school zijn immers de kinderen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (E.G.K.S.) waarvan de Hoge Autoriteit, het Gerechtshof en de administratie sedert 1953 in de Luxemburgse hoofdstad zijn gevestigd.

Op initiatief van de heer van Houtte, griffier bij het Europees Gerechtshof, werden de koppen bij elkaar gestoken, en men stichtte in april 1953 een Oudervereniging die overging tot het oprichten van een volksschool en een kindertuin, die reeds het eerste jaar zeventig leerlingen telden. Het tweede schooljaar was dit aantal reeds verdubbeld, en toen ging men over tot de oprichting van een middelbare school. Ieder jaar kwamen er klassen bij.

In 1957 telde de Europese School 510 leerlingen. Dit cijfer was samengesteld als volgt : 158 Fransen, 96 Duitsers, 90 Belgen, 76 Nederlanders, 35 Italianen, 13 Luxemburgers, 42 kinderen van andere nationaliteiten.

Zoals dat laatste cijfer aanduidt, staat de school ook open voor kinderen van andere naties. En dat er heel wat geakkrediteerde diplomaten en andere families zijn die de Europese School een ideale school vinden, ligt vooral aan het programma en in de geest van het instituut. Een geschikt taalregiem en een aangepaste onderwijsmetode vinden voor deze kinderen die vier-vijf verschillende talen spreken, en uit de vier windstreken komen, was niet van de poes. Men kon het geval niet oplossen door zonder meer af te kondigen dat b.v. het Frans voor iedereen de voertaal zou zijn, en dat men de Duitse onderwijsmetode zou toepassen. Men heeft dan een gelukkige oplossing gevonden die iedereen voldoening geeft : voor bepaalde vakken (grammatika, letterkunde, talen en rekenen) heeft men de leerlingen ingedeeld in vier taalgroepen : een Nederlandse, een Franse, een Duitse en een Italiaanse. Reeds in de lagere school moet iedere leerling een tweede taal kiezen: Frans of Duits. Van het derde jaar af leert iedereen Engels, de voornaamste wereldtaal.

Op het gebied van het geschiedenisonderricht waren natuurlijk de grootste tegenstellingen te overbruggen, maar ook op dat kapittel heeft men een resultaat behaald dat als voorbeeld mag gesteld worden. De geest die in die ultramoderne school heerst, is jong en fris. De levenslust straalt er op het gelaat van al die jongens en meisjes die er zich van bewust zijn de eerste Europese generatie te zijn, die de eenheid van het oude kontinent na twintig eeuwen broederoorlogen zal beleven.

SCHOOL

Op de prijsuitdeling zongen de kleinere klassen Vlaamse, Franse, Duitse en Italiaanse volksliederen op een onberispelijke manier.

Met fierheid toont de direkteur een studiegetuigschrift dat aan een Brusselse studente werd afgeleverd. Het diploma is in vier talen opgesteld.

Zelfs de kleintjes worden ingewijd in de vreemde talen, die voor hen niet lang meer vreemd zullen zijn, want ze leren ze spelenderwijze.

Een mooie Kerstkribbe

Zie bladzijde 20 en 21

1. Om deze kribbe te maken kleef je deze dubbele bladzijde op een stevig tekenpapier. De grote tekening moet echter niet gekleefd worden. Strijk de lijm gelijkmatig uit, leg er dan je tekenpapier op, dop nu zachtjes met een zakdoek van het centrum naar de buitenkant toe. Leg er een dagblad en enkele boeken op om alles samen te drukken. Laat drogen.

2. Neem een schaar en wapen je met al je geduld. Het loont de moeite, ik verzeker het je. Knip de figuurtjes en bijbehorigheden met zorg uit. Figuur (M) is Melchior en is gekleed met een kapmantel. (B1) is de eerste herder. Hij krijgt de armen (B1). (A3) is de derde engel en krijgt de armen en de vleugels (A3), enz. Wanneer je alles uitgeknipt hebt, zorg je er voor dat alle stukken goed bij mekaar blijven.

3. Wij beginnen met Balthazar (B), een van de drie koningen. Je plooit zijn mantel achter zijn rug zodat de inkepingen 1-1 en 2-2 boven elkaar geplaats zijn. Je verkrijgt aldus een kegel die het lichaam vormt van het figuurtje. Zorg er voor, dat je de inkepingen goed in elkaar krijgt, want anders blijft hij niet staan. Neem zijn hermelijnen schoudermantel, leg hem om zijn hals en kleef de twee handen met een beetje lijm aan elkaar. De handen lossen steeds? Knip ze dan met een wasspeld bij elkaar tot de lijm droog is. Hetzelfde doe je nu met figuren (M), (G), (SJ), (B3) en (SV).

4. (J) Jezus, (A3) et (A2), de tweede en de derde engel, en de armen van de musicerende engel (A1) moet je in zigzag plooien langsheen de stippellijnen. De herders (B1) en (B2), evenals de engel (A1) hebben armen die je op de schouders vast moet kleven. De musicerende engel heeft twee vleugels die je met een beetje lijm vastkleeft. A komt op A, je plaatst ze dan in de inkeping van de rug.

5. Het hoofd van de engelen (A2), (A3) en (A4) moet je tussen de gevouwen handen en de aanhechting van de vleugels steken. Je kleeft het op de rug vast. Je plooit de vleugels nu een beetje naar achter zodat ze een harmonieuze boog vormen. Zorg er voor dat al je figuren gevouwen handen hebben. Gebruik daarvoor steeds dit trucje : een beetje lijm en een wasspeld.

6. De kribbe (J). — Knip de gleuven E en E, kleef de randen zoals aangeduid door de pijl tot aan de stippellijn. Je bekomt aldus een kegel met brede basis. Kleef het Kind Jezus met strookje E in de gleuven E.

Nu heb je een prachtige kribbe met twaalf figuren. Plaats ze zoals je wenst Zet ze op een doekje, op een wit tekenpapier, in de stal, onder de kerstboom of doe zoals wij het hier voorstellen. De personages staan op een kaasdoos die geschilderd is of bedekt wordt met dennetakjes. De echte knutselaars zullen enkele meters fijn gegalvaniseerde ijzerdraad nemen en daaraan zullen ze enkele figuurtjes en enkele sieraden van de kerstboom bevestigen. Het geheel wordt dan aan een centrale draad gehangen. Je moet echter heel wat geduld en fantasie hebben om dit werkje tot een goed einde te brengen. Ik beken eerlijk dat ik er zelf veel uren werk aan gehad heb.

Dit werk wordt echter beloond, want de kribbe is mooier, nieuwer, levendiger. De geringste tocht beweegt de figuren zodat zij kringen beschrijven rond het Kind Jezus. Zij dragen ook op zichzelf en dat heel langzaam en waardig zoals het voor dit groot en mooi feest past. Doe je uiterste best om deze kribbe goed te maken.

Veel geluk en vrolijk Kerstfeest, vrienden !

Frans Craenhals

TON en TINNEKE

DOOR Franquin

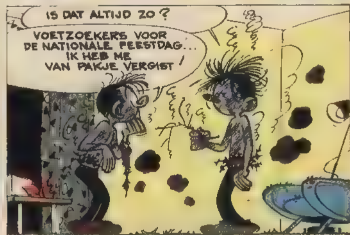

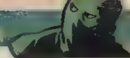

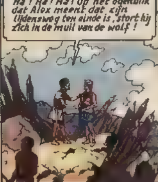

DE ZWARTE KLAUW

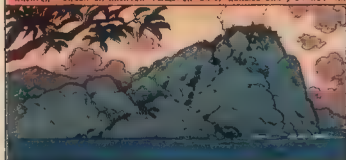
Niarcas en zijn krijgers zijn meester in het kamp dat door de Romeinen verlaten werd...

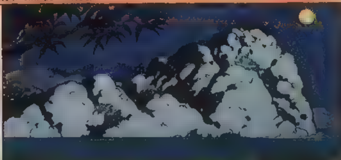

DE KLEINE EXPEDITIE HOEFT NIET VER TE GAAN. ENKELE DAGEN LATER KOMT ZE TERUG MET RAFA. ZIJ MOETEN NU NOG SLECHTS OP DE TERUGKEER VAN ALEX WACHTEN. DAGEN EN NACHTEN VERLOPEN EN OP ZEKERE DAG, BIJ HET KRIEKEN VAN DE MORGEN

(Wordt voortgezet.)

Kerstmis in het

Het is nabij de Sint-Pieterskerk dat Napoleon Bonaparte zich verschanste tijdens de veldtocht van Jaffa in 1799.

IEDER jaar pelgrimeren duizenden christenen van uit alle hoeken van de wereld naar Betlehem. Voor sommigen is deze tocht lang en kostelijk. Betlehem ligt in Jordanië en de christenen van Israël moeten de grens overschrijden wat niet altijd van een leien dakje loopt. Soms moeten ze uren wachten in het stof en in de wind. Hun identiteitspapieren worden zorgvuldig gekontroleerd en ze worden bovendien afgetast.

Indien ze om een of andere reden het Jordaans territorium niet mogen betreden, kunnen zij de middernachtsmis bijwonen in een van de kerken van het Heilig Land.

Twee van deze kerken zijn beroemd. De eerste is de Sint-Pieters, die gebouwd werd ter herinnering aan de intrede van de apostel te Jaffa. De tweede kerk is die van Sint-Antonius.

Wanneer je weldra de mooie kerstliederen zingt en denkt aan de geboorte van Jezus in de stal van Betlehem, denk dan ook even aan de pelgrims die in die nacht het Heilig Land betreden.

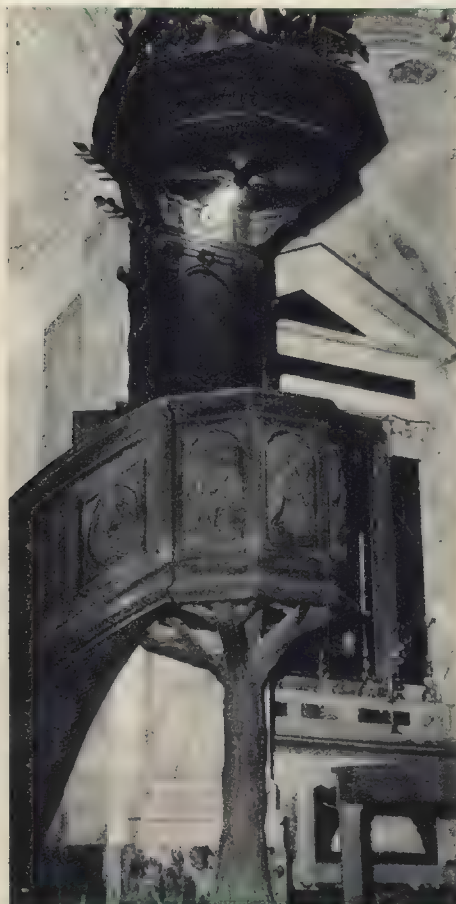
Vermoeid maar vol hoop wachten de pelgrims urenlang tot het hun beurt is om de grens over te steken.

Een monnik onderwijst de leerlingen van een klooster-school in de St-Pieterskerk in de gewijde geschiedenis.

Heilig Land

De predikstoel van de Sint-Antonius-kerk te Jaffa is beroemd.

KERSTGESCHENKEN VOOR DE JEUGD

ZOALS ieder jaar op dit tijdstip heeft Casterman een ruime keuze van prentenboeken voor de jeugd uitgegeven.

Laat ons beginnen met KUIFJE. Iedereen weet het : de Kuifjesboeken worden letterlijk door de jeugd verslonden. Het nieuwste boek in deze beroemde serie — het is eigenlijk het achttiende — heet « Cokes in Voorraad ». Het werd met ongeduld verwacht door honderdduizenden lezers van 7 tot 77 jaar.

Hallo! Ik ben Pol!

Meer dan achthonderd platen in veelkleurendruk en geen gebrek aan spanning ! Het reuze succes van KUIFJE maakt elke aanbeveling overbodig. — Prijs : 69 F.

Maar Casterman heeft ook gedacht aan de kinderen die te jong zijn om de avonturen van KUIFJE te lezen.

Jarenlang heeft de uitgeverij gezocht naar een leuk dierenverhaal met mooie prenten. Nu stelt ze Pol, Pel en Pingo voor.

De Pol, Pel en Pingo-serie werd door de Deense tekenaar Vilh. Hansen ontworpen en geniet reeds in Skandinavië een overweldigend succes. Pol, een jonge, vrolijke beer, onderneemt met zijn vriendjes, de pelikaan Pel en de pingoein Pingo, een reis rond de wereld. De avonturen van Pol vallen op door de prachtige, frisse, illustraties en door de vindingrijke humor. Er valt niet aan te twijfelen of de kinderen zullen hun plezier beleven aan deze boeken die zich ook uitstekend lenen voor het voorlezen :

POL ONTMOET EEN WALVIS,
POL BOUWT EEN SCHIP,
POL VINDT EEN SCHAT.

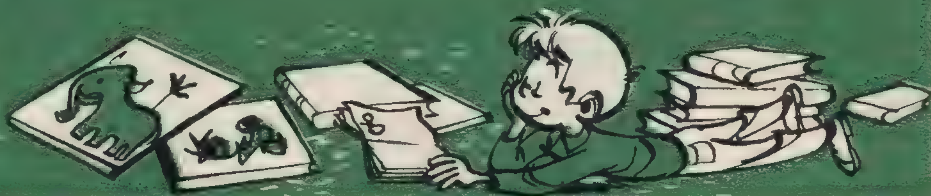
Drie albums 20 x 28 cm, helemaal in kleurendruk. — Prijs : 27 F.

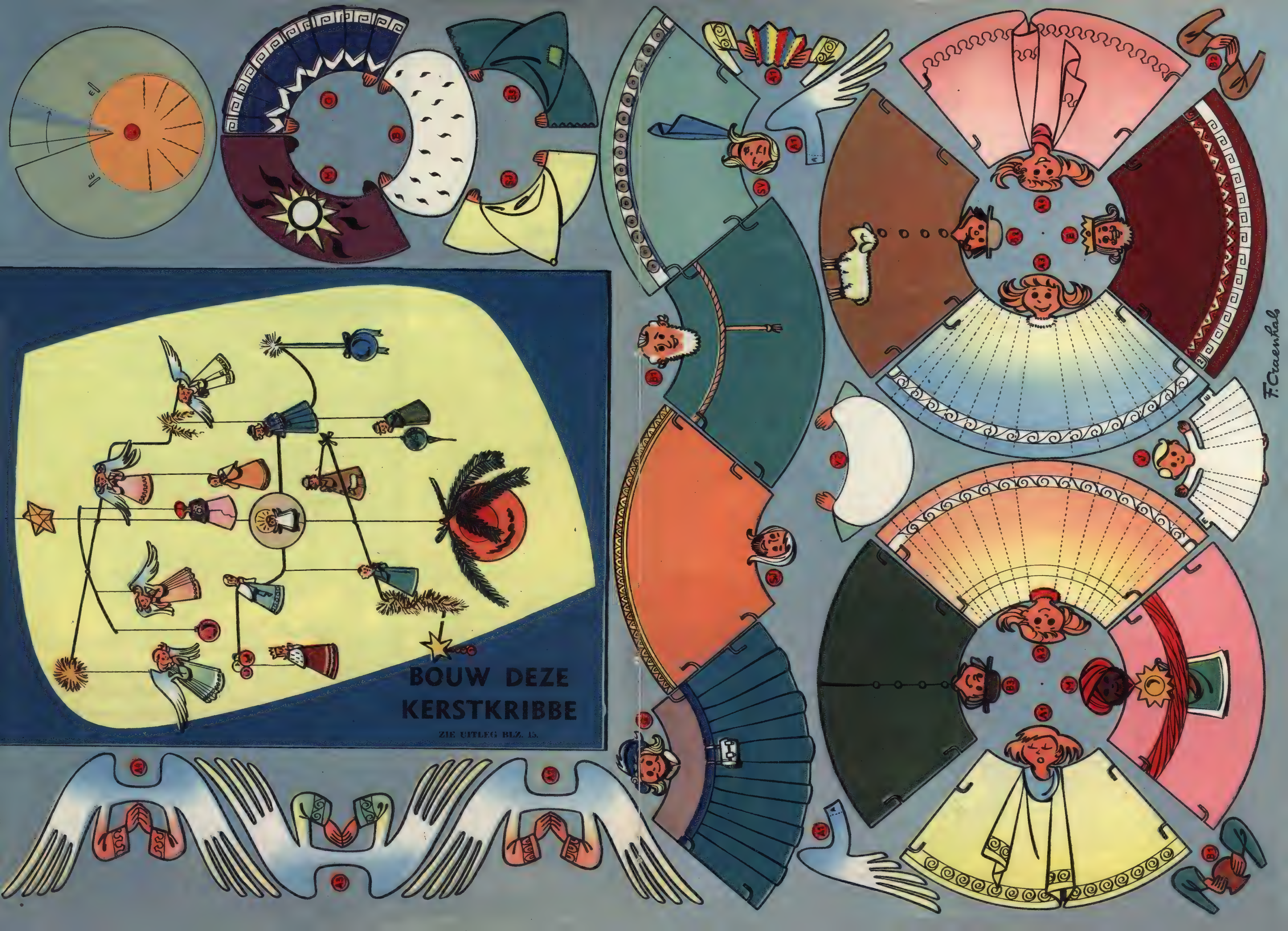
MEISJES VAN 16

DIE DE VUURPROEF DOORSTONDEN

UITGEVERIJ Lannoo, Tielt, in de reeks Jeugdboekerij «Bonte Wereld». Onder de titel « Meisjes van 16 » werden in dit boekje een reeks avontuurlijke en spannende verhalen samengebundeld geschreven door Ronald Ross en waarin telkens een jong meisje de hoofdrol speelt. Die meisjes spelen hun rol kranig, vastberaden, offervaardig en met verantwoordelijkheidsgevoel.

Deze lektuur is naar onze mening niet meer geschikt voor meisjes van 16. De meisjes van 11, 12, 13 jaar zullen er echter hun gading in vinden.

ZIE UITLEG BLZ. 15.

DE STER VAN DE WOESTIJN

(Vervolg van blz 9.)

— Allah is barmhartig, besloot Daoed.

De krijgers van Ben Darar staken de linkerarm uit en toonden hun handpalm.

— Wij zijn gekomen om sultan Ben Djellab de groeten te brengen van sjeik Ben Darar.

De ruiters naderden in waaiervorm. Zij keerden zich om als een perfekt gedrild ensemble, toen zij ter hoogte van de krijgers gekomen waren, en samen reden ze naar de stad toe. De sultan ontving de drie gezanten zeer hoffelijk. Met vorstelijke waardigheid schreed hij hen tegemoet tussen een haag gevormd door zijn lijfwacht. Djelloel Ben Djelloel boog diep. Toen hij zich oprichtte, schitterde er een paradezwaard op het uiteinde van zijn arm.

— Mijn meester Ben Darar smeekt sultan Ben Djellab eerbiedig dit nederig geschenk als huldeblijk te aanvaarden.

— Het is mij zeer aangenaam dit geschenk van een beroemde chef te ontvangen uit de handen van een edele krijger. U zoudt me veel genoegen doen wanneer u mijn gastvrijheid zoudt willen aanvaarden. Ik smeek u mijn paleis als uw woning te aanzien en met uw aanwezigheid te vereren zolang het u belieft.

Dan keerde hij zich tot zijn onderhorigen en riep :

— God zegene deze heuglijke dag. Dat de stad feest viere, deze gezanten zijn mijn gasten, zij moeten behandeld worden met alle eerbewijzen aan hun rang verschuldigd.

Er volgden feesten en banketten. Djelloel en zijn krijgers hadden zich nooit kunnen indenken, dat een heer van de woestijn over zoveel macht en rijkdom kon beschikken. Hun haat werd er nog door versterkt. De sultan liet hen alle plaatsen van zijn paleis zien. Hij vertelde hen alles nauwkeurig en zei ook hoe sterk zijn garnizoen was. De sultan was een ingoed man. Hij zag niet dat de anderen gekomen waren met minder goede bedoelingen en hij toonde hen zijn schatten en liet hen de vergaderingen bijwonen tijdens dewelke hij waren verhandelde met de kooplui uit het Verre Oosten. De krijgers moesten geen listen gebruiken, want de sultan had voor hen geen geheimen en vermoedde niet welke valstrik zij voor hem spanden. Op het terras van de vesting, te midden van de schildwachten, mochten zij het ondergaan en het opgaan van de zon bijwonen. Vanzelfsprekend profiteerden de krijgers hiervan om alles nauwkeurig gade te slaan en zij wisten heel spoedig tot op welke afstand men de wallen kon naderen zonder gezien te worden. Zij berekenden ook de tijd die er verliep tussen twee ronden van de wacht.

Toen zij er alle drie van overtuigd waren dat zij alles wisten wat nodig was om de expeditie te vergemakkelijken, namen zij afscheid van hun gastheer...

— De tijd is vervlogen als een boeiende en mooie droom, o sultan, maar onze meester wacht op ons. Wij moeten terugkeren naar het noorden, maar zolang wij leven zullen wij het onthaal dat wij hier genoten en uw prachtig paleis niet vergeten, zei Djelloel.

— Indien u ooit onze armen mocht nodig hebben, zei Zafrat, terwijl hij de ogen neersloeg, aarzel dan niet op ons beroep te doen.

— Indien een barbaar het mocht wagen u aan te vallen, o sultan, zei Daoed, dan snellen wij u te hulp om die schurk te straffen.

Hij scheen zo oprecht dat de sultan ontroerd was en glimlachend antwoordde :

— Ik dank u. Maar wie zou zo slecht wezen mij aan te vallen ? Niemand, geloof me. Bovendien waken mijn krijgers ! Vaarwel, o dappersten aller dapperen ! Zeg aan uw meester dat zijn geschenk mij zeer aangenaam was. Ga, en dat het woestijnzand zacht weze onder uw voeten !

De drie krijgers bleven waardig zolang de escorte van de sultan hen volgde. Zodra zij alleen waren, kwamen de tongen los.

— Die hond, tracht ons door zijn rijkdom te verpletteren. God zal zulk een hoogmoed die de woestijn onteert niet gedogen ! riep Zafrat woedend.

— Door zijn intelligentie heeft hij die schatten beslist niet vergaard, meende Djelloel, want zelfs een gazelle laat zich niet zo makkelijk in slaap wiegen als die sultan ! Wanneer wij met ons leger komen, zullen wij hem zeer spoedig een kopje kleiner maken !

— Wees kalm, zei Daoed, onze reis is nog niet ten einde. Naar mijn mening verliep alles té goed. Wie weet of die hond ons niet zijn ruiters zal nasturen om ons te vermoorden...

Zijn twee vrienden bekeken hem een beetje onthutst, want Daoed genoot de reputatie nooit woorden in de wind te zeggen. Zij zwegen en trokken heel de dag verder zonder vrees noch wroeging. De nacht viel en vervulde hen met een onrust die zij niet wilden bekennen.

— Wij zijn er weldra, zei Djelloel. Ondanks de waarschuwing van Idrir !

— Ho ja, dat is waar. Ik dacht niet meer aan Idrir. Ik vraag me af wat hij zal zeggen wanneer wij gaaf en gezond voor de sjeik staan ?

Zij lachten nog van tevredenheid toen er een zandstorm opstak. Zij worstelden verblind nog een poos tegen het zand, maar waren dan verplicht zich neer te leggen en te wachten tot de storm voorbij was. Toen het zo ver was, stonden zij weer op en keken zwijgend om zich heen om de weg naar het noorden terug te vinden, maar de nacht was zwart en zij zagen niets... Zij keken naar boven, maar de hemel was leeg. Zij waren verdwaald. Daoed was de eerste die zijn koelbloedigheid weervond en sprak :

— Wij kunnen niet op goed valle het uit door de woestijn trekken. Wij zullen hier wachten tot de sterren verschijnen.

Zijn woorden waren nog niet koud toen Djelloel op de grond viel, het gelaat tegen het zand drukte en riep :

— De barmhartigheid van Allah is oneindig !

En hij wees naar de hemel :

— Kijk !

Een witte heldere stip fonkelde aan het firmament. Zafrat viel op zijn beurt op de grond en murmelde :

— God is goed ! Hij deed een ster geboren worden. Het is misschien de ster die eertijds de koningen van de woestijn leidde toen zij goud, wierook en myrrhe gingen brengen aan het Kind. Wij moeten de ster volgen, vrienden, wij zijn gered !

— Wij volgen de ster, herhaalde Djelloel.

Alleen Daoed bleef onbeweeglijk staan.

— Wij zijn de koningen van de woestijn niet, wij zijn wrede krijgers. Wij brengen geen geschenken voor het Kind, maar wij bereiden ons voor om onze gastheer te verraden. Die ster zal ons naar de dood leiden !

— Jij weet niet wat je zegt ! riep Zafrat woedend.

— Ga niet mee indien je bang bent ! zei Djelloel.

— Op Gods genade dan, sprak Daoed.

En de drie reizigers begaven zich weer op weg, de ogen op de ster gericht. De weg was heel lang. Zij waren de uitputting nabij en zij voelden niet dat het zand weker en weker werd. Zafrat zakte er eerst in weg. Hij had niet de tijd zijn gezellen te verwittigen. Djelloel Ben Djelloel streed tot hij niet meer kon. Ook hij zei niets. Hij was te fier om te bekennen dat hij overwonnen was. Daoed wist dat zijn laatste uur geslagen was. Hij dacht, dat God had beslist dat Touggourt zou gespaard blijven, dat zijn dood reeds lang vaststond en dat het zo goed was. En alvorens hij helemaal door het zand bedolven was, had hij de bittere vreugde de maan te zien oprijzen, bleek en triomfantelijk achter de duinen van de dood...

Hallo, hallo, hier LUC VARENNE...

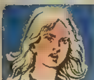
Ercole Baldini

ER is een kampioen die op dit ogenblik heel wat verwijten moet slikken. Hij werd enkele tijd geleden door honderdduizenden supporters op de handen gedragen. Thans beschuldigen dezelfde supporters hem er van dat hij niet voortgaat op de goede weg, m.a.w. dat hij zijn regenboogtrui aan de kapstok heeft gehangen ! Jullie hebben het reeds geraden, deze kampioen is Ercole Baldini.

Dit Italiaans fenomeen is 26 jaar oud en sterk als een eik. Hij meet 1,87 m. en weegt 85 à 90 kg. Je weet het, hij won het wereldkampioenschap te Reims. Reeds in het begin van de wedren kon hij ontsnappen samen met drie andere flinke wielrenners, waaronder Bobet. Heel wat kijkers en verslaggevers meenden dat dit quatuor ontsnapt was om geen slag te moeten leveren tegen renners die veel sneller zijn in de sprint. Zij wisten dat zij de nederlaag zouden lijden, maar ze wilden eervol sneuvelen Dit was allemaal teorie, want iedereen kent het einde van dit avontuur. Op twee ronden van het einde kon Baldini zijn laatste rivaal afschudden en won schitterend het wereldkampioenschap. De Fransman Louison Bobet, die eveneens zeer flink reed, was op het einde van de nochtans lange rit, nog zo fris als een roos. Kunnen jullie zich indenken wat er toen gebeurde ? Ik vrees dat het moeilijk zal wezen. Nooit zag ik zoveel mensen een man omhelzen. Al de Italianen te Reims aanwezig wilden hun grote held gelukwensen en omhelzen In Italie zelf verwekte deze overwinning sensatie. Baldini kreeg de prachtigste aanbiedingen, de mooiste kontrakten, heel wat kleermakers wilden hem heel het jaar gratis kleden en de « perruchieri » vonden voor hem het waarachtige kapsel van de kampioenen. Kort en goed, heel Italie stond op zijn kop. Alleen Ercole Baldini bleef kalm. Hij oordeelde dat hij het recht had nu een beetje uit te rusten. Zijn supporters waren het daarmee niet eens en ze drongen er op aan dat hij het voorbeeld van Roger Riviere zou volgen. Deze laatste spaart inderdaad zijn krachten niet om alle rekords te verpulveren. Dit van Baldini is er o. m. ook bij !

Een echte perscampagne wordt nu tegen de ongelukkige Ercole Baldini gevoerd. De kampioen zegt dat hij moe is en zijn supporters willen hem met alle geweld weer op de fiets krijgen. Ercole heeft laatst deelgenomen aan enkele ritten, maar het bekwam hem slecht. De Italianen wenen tranen met tuiten over hun kampioen die de regenboogtrui blijkbaar liever aan de haak zou hangen dan ze nog langer te dragen

Genoeg voor vandaag, vrienden. Ik wens jullie allemaal van harte een Vrolijk Kerstfeest !

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

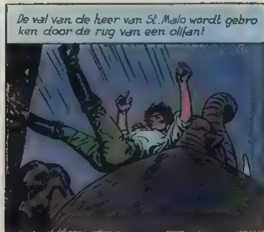
DE MAGISCHE DOLK

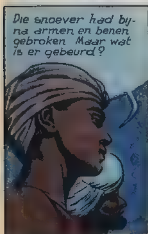
DOOR PAUL CUVELIER.

De heer van St-Malo heeft het kamp op stelten gezet en zich meester gemaakt van de dolk met de saffier...

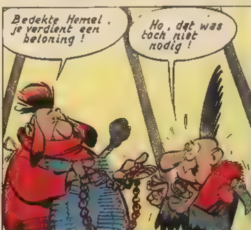

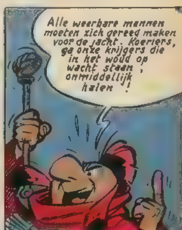
HOEMPA*PA OP HET OORLOGSPAD

TEKST: GOSCINNY TEKENINGEN UDERZO

Bedekte Hemel, de tovenaar, vertaalt de boodschap door twee Platvoeten gezonden : een bisonkudde nadert...

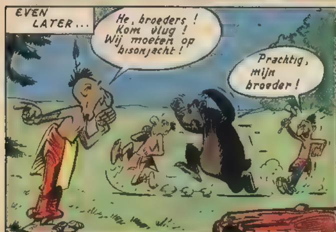

(Wordt voortgezet.)

SHERIFF TE KOOP !

Kid Ordinn maakt kennis met de nieuwe rechter van

Je lacht tranen met de avonturen van Chick Bill en Kid Ordinn in de IN

De nieuw avonturen van CHICK BILL!...

DOOR TIBET ✱ TEKST VAN GREG ✱

albums « DE ZONDERLINGE CASY MOTO » en « KID ORDINN KOMT OPSTAND ».

(Wordt voortgezet)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

"EL POBRE... CORONADO"

DE arme ! Hij zag zich reeds gekroond en dat ten minste van het keizerrijk van Trebizonde ! » Cervantes schreef dit in zijn onsterfelijk meesterwerk, het meesterwerk bij uitstek van de Spaanse literatuur : « El ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha ». Het werk verscheen te Madrid in 1604 « El pobre coronado », dat was don Quijote, de ridder van de droevige figuur. Maar was het ook niet een beetje de koning, en was het keizerrijk van Trebizonde eigenlijk niet Spanje ?

1. - PHILIPS III

IN 1598 volgde Philips III zijn vader Philips II op. Hij was vroom — men noemde hem don Filipe el Piadoso — maar onbekwaam. Hij liet de regering in handen van zijn « valido » de hertog van Lerma, een oplichter van eerste klasse die met gretige hand de staatskas plunderde. Men zei dat Philips III stierf « zoals Christus tussen de moordenaars ». Hij liet de Spaanse Moren uit Spanje verdrijven. In 1610 werden inderdaad 600.000 flinke boeren naar Afrika gedeporteerd en een derde van het land dat zij bewerkten, werd een woestijn. « Een goddelijke inspiratie » zei Cervantes. Philips III stierf in 1621

2. - EEN SCHONE DOOD

HET prestige van de koning was groot. Zijn persoon was heilig en hij was het voorwerp van een soort cultus. Niemand mocht hem aanraken, tenzij dan zijn kamerheer en hij stierf er aan ! Philips III viel bewusteloos naast de hete brasero en kreeg de roos. Zijn hovelingen moesten machteloos toezien. Zij riepen de kamerheer, de enige die de koning van het vuur mocht wegnemen, deze kwam niet... Een schone dood !

3. - PHILIPS IV

DE zoon van Philips III zou regeren tot in 1665. Hij was gedegenereerd en aartslelijk. Hij liet het regeren over aan de hertog van Olivares, een onbegrepen genie. Philips IV werd de grote genoemd. Cataloniё kwam in opstand en werd met grote moeite opnieuw onderworpen. Napels werd op een haar na zelfstandig. De vroegere Portugese kolonies werden ingepalmd door de Hollanders en Portugal riep Johan IV van Bragance tot koning uit. Philips IV wou Portugal opnieuw veroveren, maar werd verslagen te Villa Viciosa. Men kon van hem zeggen « Gij zijt groot, o Philips, zoals de grachten. Hoe meer men van hen wegneemt, hoe groter ze worden » !

4. - DE KONING DER KONINGEN

DE katolieke koning van Spanje betitelde zichzelf « Koning der Koningen, Meester over het leven van zijn vazallen. » Men behandelde hem als een idool. In het paleis was elk gebaar van de koning geregeld door een strenge etiquette. Wanneer zijn koets voorbij reed, waren de gordijntjes toe geschoven. Toen de koning stierf, trok de koningin zich in een klooster terug.

5. - SPANJE IS GROOT

HET Spanje van de XVII[e] eeuw was groot, ondanks zijn dekadentie. Het was groot door zijn kunstenaars. Velasquez borstelde prachtige portretten van de infanten, die helemaal niet mooi waren. Murillo konterfeitte de Spaanse straatjeugd in verrukkelijke kleuren. Spanje was groot door zijn schrijvers. Cervantes leverde zijn onsterfelijk meesterwerk. Het verschijnen van « Don Quijote » was een historische gebeurtenis

(Wordt voortgezet.)

S.O.S METEOREN !

door E.P. JACOBS

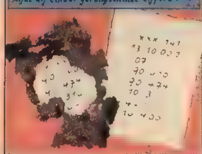

Olrik en zijn handlangers konden na een bewogen vlucht over de daken ontsnappen aan de politie daar er, op het geknipte ogenblik, een vreselijke storm losbarstte.

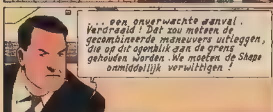

Je houdt van mysterieuze avonturen en daarom lees je het album « HET GELE TEKEN » (Wordt voortgezet.)

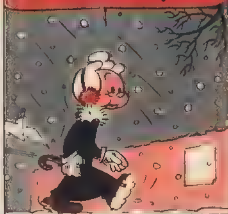
TANTE ZENOBIE koopt een Kerstboom

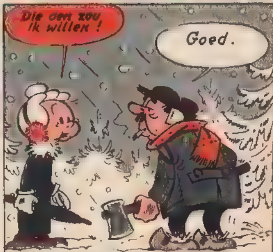
Ik heb een goed idee voor Kerstmis, Stanislas !

DOOR MARECHAL

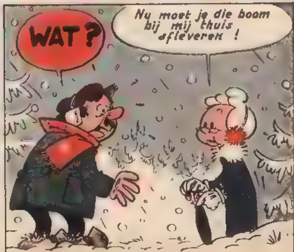

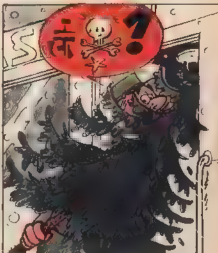

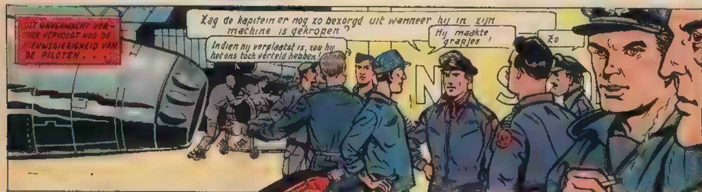

Volgende week: SIGNOR SPAGHETTI

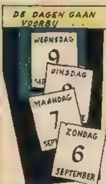
Einde

DAN COOPER IN : [redacted] KOERS

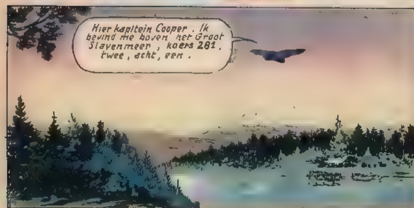
Met een Blauwe Driehoek zal Dan naar Frankrijk

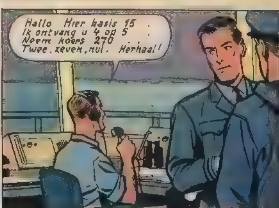

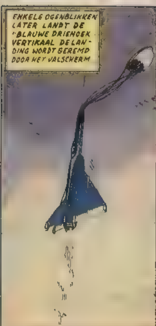

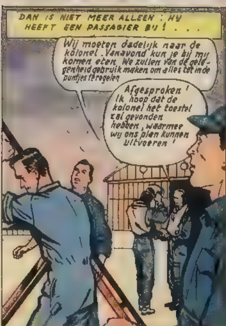

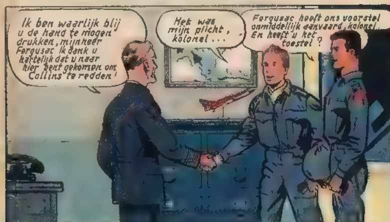

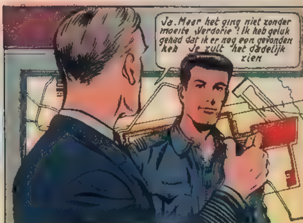

OP MARS

door Albert Weinberg

...vliegen om er een geheimzinnige opdracht te volbrengen...

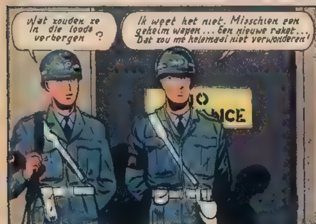

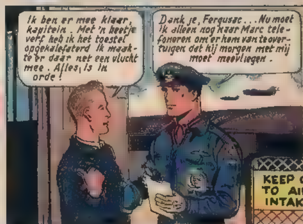

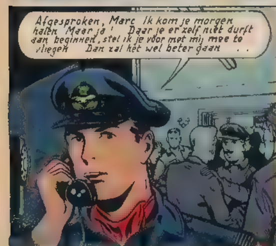

DAGEN

Het album DE MEESTER VAN DE ZON is van de pers. Haast je het je aan te schaffen! Wordt voortgezet

IN HET HOL VAN DE LEEUW

TEKST VAN
J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD
DOOR REF

Steve Howard heeft de hoop niet opgegeven de leider van de samenzwering te ontmaskeren. Met dit doel gaat hij naar Nogales waar een zekere Ordenez woont

CUTTER ! De ogen van Howard schitterden. Hij had niet gehoopt die ellendeling zo spoedig weer op zijn weg te ontmoeten. Hij kon de ruiter die naderde en duidelijk afgetekend was tegen de hemel, rood gekleurd van de ondergaande zon, goed zien. Hij kwam beslist van ver want de flanken van zijn paard hingen vol gedroogd slijk en hijzelf was van het hoofd tot de voeten met een rood stof bedekt. De Commodore had Phoenix slechts enkele uren voor hem kunnen verlaten. Ongetwijfeld had hij een lange weg afgelegd alvorens de grens te overschrijden, ten eerste om de Apachen te ontwijken, ten tweede om eventuele achtervolgers op een dwaalspoor te brengen.

DAT had hem echter veel tijd gekost, en zo was hij pas na Steve toegekomen.

De bandiet komt Ordenez ongetwijfeld op de hoogte brengen van de laatste gebeurtenissen. Wat beiden te vertellen hebben, interesseert me heel erg, maar om het gesprek te horen moet ik in de vesting geraken. Langs de deur is het onmogelijk omwille van die twee « peperkoeken-mannekes » en de vensters zijn getralied..

Cutter bereikte de hacienda. De schildwachten kwamen nonchalant overeind en richtten de loop van hun geweren op hem

Het knarsen van wielen wekte eensklaps de aandacht van Howard. Er was daar een smalle binnenweg die hij tot op dit ogenblik niet had gezien Een zware kar, getrokken door uitgemergelde muilezels kwam hotsebotsend over die weg gereden. Een oude tandeloze Mexicaan het aangezicht verborgen onder een reusachtige sombrero, zat half ingedut op de bok. Ongetwijfeld reed die kar naar de hacienda toe. In een fraktie van een sekonde had de verkenner zijn besluit genomen. Hij leidde Thunder nog dieper in de yukkastruiken en bond hem vast Hij was in enkele schreden bij de kar, lichtte een tip van de lederen huif op en sprong in de wagen. Steve bleef daar onbeweeglijk liggen, hield zijn adem in en keek strak naar de gebogen rug van de Mexicaan, die slechts op drie meter van hem af zat. De man had niets gezien en niets gehoord. In een hoek van de wagen lagen ledige zakken en Howard verborg zich daaronder zo goed het enigszins mogelijk was. Een tijd nadien schokte de kar minder, ze waren beslist op de hoofdweg gekomen, die regelrecht naar de hacienda leidde Nog enkele ogenblikken verliepen er, dan knarsten de met ijzer beslagen wielen over de puntige kasseien en wekten de echo's van een portaal. De kar was de hacienda van Ordenez binnen gereden en stopte. De Mexicaan sprong van de bok. Howard zat nog steeds onder de zakken en spitste het oor om de geluiden die van buiten tot hem doordrongen op te vangen. Hij hoorde dat men de muilezels uitspande en wegleidde. De stemmen verwijderden zich langzaam en er viel een diepe stilte

Heel voorzichtig wierp Steve de zakken van zich af en liet zich uit de kar glijden. Deze stond achteraan in een schuur die voor het overige gevuld was met bussels stro. Langzaam en voorzichtig liep hij tot aan de deur die op een kier stond en kwam uit op een binnenplein omringd door stallen en schuren Een boogvormig portaal leidde naar het patio, omzoomd van hoge palmbomen. De maan was nog niet opgekomen, het was donker en het binnenplein lag verlaten. Steve liep naar het patio en het eerste wat hij daar zag was het paard van Cutter, bedekt met stof en zweet. Het dier was aan een boom vastgebonden. Vele vertrekken gaven uit op het patio, er waren bloemmassieven en fonteinen. Tegen een van de broze zuilen geleund die de eerste verdieping schraagden, bespiedde de verkenner de omgeving. Hij liep het risico ieder ogenblik ontdekt te worden, want hij ving het geluid van stemmen op, en af en toe liep er een dienstmeid door het patio. Hij keek naar het verlicht venster van de enige verdieping en schrok eensklaps. De hoge gestalte van Cutter verscheen in de omlijsting van een van de vensters, hij maakte drukke gebaren en sprak met iemand die voor Howard nog onzichtbaar was

Langs de knoestige en gedraaide takken van een wilde wingerd, hees Steve zich op tot aan de eerste verdieping, klom over de leuning en liep heel voorzichtig langsheen de muur tot dicht bij het venster waar hij de Commodore opgemerkt had. Dit venster stond open en gaf uit op een balkon. Tegen de muur gedrukt waagde Howard het een oogje naar binnen te werpen. Hij zag een weelderig bureau met mozaiekvloer waarop hier en daar een buffelhuid lag. Langs de muren oude landkaarten en kostbaar ingebonden boeken. Cutter stond tegenover een man met harde trekken, die onbeweeglijk in een zetel zat met gepolsterde leren rugleuning. Zijn hagelwit kostuum deed zijn olijfkleurige tint, zijn zwarte schitterende ogen en zijn gitzwart haar, waarin hier en daar een zilverdraad schemerde, nog scherper uitkomen. Steve spitste het oor

Wat doet je veronderstellen dat de verkenner waarover je spreekt naar hier zal komen ? vroeg de man die beslist niemand anders was dan Ordenez.

Steve begreep onmiddellijk dat men over hem sprak.

Howard kent uw rol in deze zaak Hij weet dat de wapenkonvooien bestemd voor de Apachen van hier vertrekken. Hij weet ook dat u de Amerikaanse wapens, achtergebleven op de slagvelden, opkoopt.

En hoe weet hij dit alles ? viel Ordenez hem in de rede.

Steve glimlachte toen hij zag dat Cutter de schouders ophaalde, alsof hij dit in de verste verte niet vermoedde

– 't Is een duivelse kerel ! Hij heeft alles geraden en alles aan het licht gebracht ! Het enige wat hij nog niet weet, is wie eigenlijk de grote baas. ik bedoel uw vennoot is !

Noem geen namen !

- Goed, en het is daarom dat uw « vennoot » denkt, dat hij hierheen komt om de laatste stukken te vinden die hem nog ontbreken om zijn puzzle volledig te maken.

— En waarom heeft hij die Howard niet te Phoenix van kant gemaakt ?

Dat heeft hij geprobeerd Nadat hij mij had laten bevrijden, gaf hij enkele van zijn helpers deze opdracht maar die domoren misten hun doel Uw « vennoot » stuurde mij naar hier om u te waarschuwen voor het gevaar

Indien deze verkenner een voet te Nogales zet, word ik daar onmiddellijk van verwittigd ! In dit geval zal hij geen vierentwintig uren meer in leven blijven, dat zweer ik ! antwoordde Ordenez.

Op dit ogenblik klopte er iemand op de deur van het bureau

— Kom binnen ! riep Ordenez verstoord uit.

Steve hoorde dat er iemand binnen kwam. Een man buiten adem stamelde iets in het Spaans, er volgde een kort dialoog tussen hem en Ordenez; daarna wendde deze laatste zich tot Cutter :

Deze man meldde me dat er vandaag een vreemdeling is toegekomen te Nogales. Niemand weet waar hij zich op dit ogenblik bevindt. De persoonsbeschrijving van deze vreemdeling korrespondeert met de beschrijving die jij me gaf van die fameuze Howard

De Commodore mompelde iets onverstaanbaars, Steve lachte in zijn vuist, op nauwelijks vijf stappen afstand van de drie mannen

Volgende week :
[illegible]

RAAP DE HANDSCHOEN OP!

DOOR **RIK RINGERS** REPORTER-DETECTIVE

HT L!E LEZERS! BERICHT VOOR ALLE LEZERS! BERICHT VOOR ALLE LEZERS! BERICHT VOOR AL

DIT is een nieuwe rubriek met als held Rik Ringers, reporter-detective. Je bent misschien zijn naam vergeten, maar hij werd enkele jaren geleden door onze vriend Tibet in het leven geroepen in deze twee verhalen : RIK RINGERS LEIDT DE DANS en HET KWADE OOG. In het eerste verhaal was de jonge held dagbladverkoper. In het tweede trad hij op als reporter en, sedertdien, heeft Rik Ringers zijn tijd niet verloren. Hij steekt graag zijn neus in geheimzinnige dingen die zelfs een tijdlang voor de beste politiekommissaris een raadsel blijven.

Wij hebben de jongeman gevraagd ons iets te vertellen over enkele van de onderzoeken, die hij heeft meegemaakt en waarin hij een aktieve rol speelde. Rik Ringers legt je hier dus een probleem voor, geeft je alle elementen en jij moet nu trachten het raadsel op te lossen en de schuldigen te vinden. Rik Ringers gooit je de handschoen toe, raap ze op en bewijs dat je een puik detective bent !

Genoeg gepraat nu, aan het werk ! Hier volgt dan de eerste « zaak » die je moet oplossen. Veel geluk !

DE KERSTVERRASSING

« RIK RINGERS, ben je vrij op Kerstdag ? »

Het was politiekommissaris Baardemakers die me deze vraag telefonisch stelde. Hij kende me, want als reporter was ik meermaals met hem in kontakt geweest en had ik de onderzoeken, door hem geleid, van dichtbij gevolgd. Wij waren dikke vrienden geworden en ook rivalen.

— Waarom ? vroeg ik.

— Je bent dus vrij ! Ik kom je halen. Wij dineren samen, er is een kerstboom en... er zijn ook verrassingen !

Van verrassingen gesproken ! Inderdaad, die waren er. Maar, ik mag op de tijd niet vooruitlopen.

Het regende sedert een goed kwartier toen Baardemakers me op de redaktie van KUIFJE, waar we hadden afgesproken, stipt om zeven uur kwam afhalen. Dat was op 25 december.

— Slecht weer, bromde de kommissaris. Het had niet meer geregend sedert gisteren. Waarachtig te mooi om te blijven duren !

Zijn humeur werd er bepaald niet beter op toen we aan zijn appartement waren aangeland en wij vaststelden dat de deur opengebroken was en alles onderst boven stond. Zelfs de kerstboom had de onbekende dief geplunderd ! De voor ons bestemde geschenken waren spoorloos verdwenen...

— Dat is het toppunt ! schreewde Baardemakers rood van woede. Ik wed er om dat ik de schuldige ken. Het is beslist Martino, een oplichter ! Toen ik hem de laatste keer bij de lurven vatte, heeft hij gezworen dat hij zich zou wreken. Drie maanden geleden kwam hij weer uit de gevangenis. Zijn straftijd was om. Hij profiteerde ongetwijfeld van mijn afwezigheid tussen zes en zeven uur om in te breken. Kom, we gaan onmiddellijk naar zijn woning !

— Vrolijk kerstfeest ! aldus begroette Martino ons vriendelijk en liet ons binnenkomen

— Waar was je tussen zes en zeven uur ? vroeg de kommissaris op verwijtende toon

— Ik ? Omstreeks vijf uur heb ik per auto een paar boodschappen gedaan. Ik was hier terug om tien minuten voor zes. Sedertdien zijn deze heren toegekomen en hij wees twee kerels aan van hetzelfde slag als hij zelf die beleefd groetten.

— Wij hebben een kaartje gelegd en wij zijn bij elkaar gebleven sedertdien, vervolgde Martino

Wij voelden dat het onnodig was aan te dringen, het zou geen resultaat opleveren. wij namen dus afscheid Martino begeleidde ons tot aan de deur. Buiten regende het stromen

— Jullie hebben geen auto, heren ? Ik zal jullie met de wagen terugvoeren...

Baardemakers stond op het punt te ontploffen van verontwaardiging, maar hij kon zich beheersen. Het was werkelijk geen weer om een hond door te jagen en dus namen we het voorstel van Martino aan. Twee minuten later stapten we in de D. S. 19 van Martino. De motor begon zacht te ronken en tegelijkertijd schoven de glazenwissers over het windscherm. Ik hoorde hun dof gezoem. Eens uit de garage, drukte Martino stevig op het gaspedaal.

Wij waren bijna ter bestemming toen ik zei

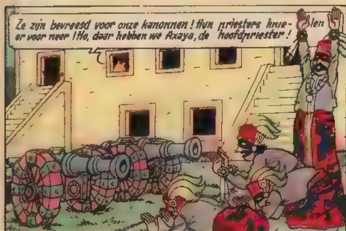
— Kommissaris, je kan Martino wel naar de gevangenis voeren !

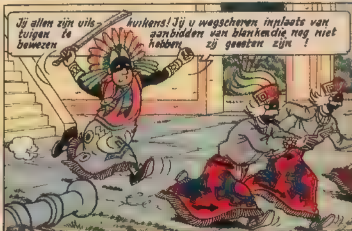
Beste vrienden, hoe vond de jonge reporter de schuldige ? Je hebt alle elementen, zoek en je zult vinden

Rik RINGERS

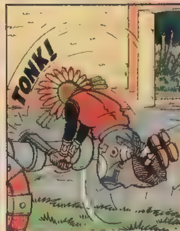
Wiske zegt aan Lambik dat hij even moet door het venster kijken. Wat zou er daar buiten gaande zijn?

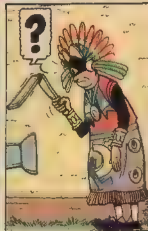

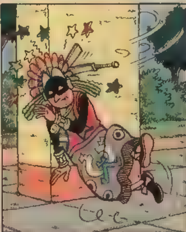

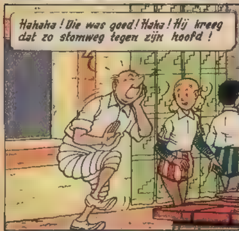

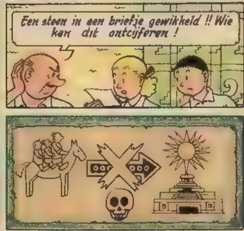

(Wordt voortgezet)

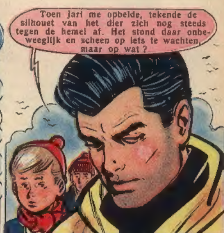
JARI in de BRANDING

De hulpploeg heeft Jimmy en zijn vrienden gevonden. Jimmy verhaalt de gebeurtenissen die aan de ramp voorafgingen...

RAYMOND REDING

(Wordt voortgezet.)

BRUINTJE GAAT OP STAP

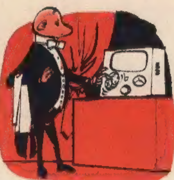
TWEE Amerikanen openden een paar weken geleden de deur van hun garage en stonden oog in oog met een grote bruine beer. De twee Yankees riepen om hulp. Toen de beer dit zag, of beter hoorde, verliet hij rustig de garage en klom lenig in de kruin van een boom. De bewakers van de Zoo, want onze vriend Bruin was uit een dierentuin ontsnapt, kwamen spoedig ter plaatse. De beer kwam gewillig weer naar beneden en stapte rustig in zijn kooi!

DE POSTILJ

SPREEK MET JE HANDEN

ENKELE Amerikaanse organisaties die zich bezig houden met toerisme, hebben een internationaal woordenboek samengesteld, dat toelaat je in bijna alle landen ter wereld verstaanbaar te maken. In dit boek staan de schema's van tweeenzeventig gebaren die het meest gebruikt worden door reizigers die de taal van het land dat zij bezoeken niet spreken. Indien men dit boek op zak heeft, is het mogelijk aan te duiden dat men wil eten, een nachtverblijf, de autobushalte of de weg naar een museum wenst. Pijnig je hersens niet langer om talen te leren : spreek met je handen !

Telemenu

TE Keulen kon men onlangs een « telex voor menu's », die kan gebruikt worden in hotels en restaurants, bewonderen. Het is een apparaat dat werkt volgens hetzelfde principe als de telefoon. Het volstaat op een wijzerplaat het nummer te draaien dat korrespondeert met een bepaald gerecht, opdat een telex opgesteld in de keuken, het zou registreren. Deze uitvinding doet het hart van alle kelners beslist van vreugde popelen. Met dit ding zullen ze 's avonds heel wat minder kilometers in hun benen hebben !

DE HOELA-HOEPEL

WAT hoela-hoepelen is moeten we je natuurlijk niet meer vertellen. Thans komt 'n nieuwe koorts uit Amerika : het lasso-hoepelen. De Amerikaanse jeugd heeft ontdekt dat zij met een hoepel aan een plasticdrad die van een wartel is voorzien, alle kunstjes kan uitvoeren die stoere mannen in het Wilde Westen vroeger met een lasso vertoonden

DE ZAAK VAN DE GOUDSTAVEN

Een politieraadsel in vier episodes aangeboden door VICTORIA

len. en om een bom, op meesterlijke wijze in elkaar geflanst door een kind van acht jaar, onschadelijk te maken.

GEFOPTE DIEF

EEN zekere Jozef Pancro stapte het politiekommissariaat van Chicago binnen. Men kende hem daar heel goed want hij werd wegens kleinere diefstallen in enkele jaren tijd een twintigtal keren aangehouden. Jozef was vreselijk woedend want men had zijn wagen gestolen. « En dat voor de enige keer dat ik het alarmsysteem niet had ingeschakeld ! » verzuchtte hij. De kommissaris troostte hem en gaf hem de goede raad in het vervolg op zijn hoede te zijn voor dieven !

OPLOSSING VAN DE SPELLETJES VAN BLZ. 10 en 11

1. — C - K.

3. A. Een verrekijker; B. Een hoela-hoepel; C. Een televisietoestel; D. Een fietser; E. Een trompet; F. Een revolver.

4. — Een man op stelten, komt van de stelten af, vervolgt zijn weg te voet en sleurt zijn stelten achter zich aan.

Een man duwt een kruiwagen, zet die neer om een sigaret op te steken, gooit het luciefertje op de grond, neemt zijn kruiwagen en vervolgt zijn weg.

Een kind stapt naast zijn moeder, stoot tegen een steen, zet de hand op de grond om niet te vallen. De moeder vervolgt haar weg en geeft het kind een hand.

5. — A : Tante Zenobie; B : Stanislas, de kat; C : Kuifje; D : Mortimer; E : Ton; F : Chlorophyl; G : Lambik; H : Dan Cooper; I : Spaghetti; K : Corentin; L : Jari; M : Alex; N : De Witte Ruiter.

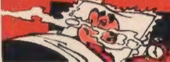
WIJ KNAPPEN HET OP

ZIT je in nesten, telefoneer dan het nummer MA 76640 te Londen. Het is het nummer van de klub « Wij knappen het op ». De direkteur, Arthur Yeckes, lost zowel de meest delikate als de gevaarlijkste problemen op. Een voorbeeld : hij werd geroepen om een eekhoorntje uit een schouw te ha-

SMAKELIJK !

DE Engelse rokers waagden zich aan een klein experiment, geraspte kaas zou de beste filter zijn die men dromen kan en zou 85 % tabakteer tegenhouden, dat is 30 % meer dan de gewone filters. Mooi, maar hoe smaakt een sigaret met kaas of kaas met sigaret ?

ZONDERLINGE WEKKER

NAAR men ons meedeelde, kregen de Engelse pompiers een zeer zonderlinge wekker. Hij rinkelt niet, hij maakt geen helse lawaai, maar laat de reuk van verbrand rubber ontsnappen. Dit systeem werkt, zo men zegt, opperbest. Arme pompiers !

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —

NEDERLAND : 75 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 11 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Tharpey, een sjerpa, beschrijft Kuifje welke dodelijke gevaren de expeditie zouden bedreigen...

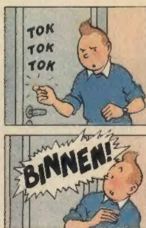

(Wordt voortgezet.)